

κανόνα υπολογισμού του ποσού της συντάξεως δημοσίου υπαλλήλου διαφορετικό για τους έγγαμους άνδρες πρώην δημοσίου υπαλλήλους από αυτόν που εφαρμόζεται στις έγγαμες γυναίκες πρώην δημοσίου υπαλλήλους. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο αυτό απευθείας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Οι έγγαμοι άνδρες που υφίστανται τη διάκριση πρέπει να έχουν την ίδια μεταχείριση και να διέπονται από το ίδιο σύστημα όπως και οι έγγαμες γυναίκες.

3. Δυνάμει του πρωτοκόλλου 2 σχετικά με το άρθρο 119, το άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 119 μπορούν να επικαλεστούν, προκειμένου να αξιώσουν ίση μεταχείριση όσον αφορά την καταβολή παροχών οφειλομένων από συνταξιοδοτικό σύστημα όπως το σύστημα του ABPW και στηριζομένων σε περιόδους απασχολήσεως που συμπληρώθηκαν μεταξύ της 8ης Απριλίου 1976 και της 17ης Μαΐου 1990, μόνον οι δημόσιοι υπάλληλοι ή οι εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα που άσκησαν ένδικη προσφυγή ή υπέβαλαν αντίστοιχη ένσταση πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

(1) ΕΕ αριθ. C 48 της 19. 2. 1993, σ. 10.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

#### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 28ης Σεπτεμβρίου 1994

στην υπόθεση C-65/94: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (1)

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 90/167/ΕΟΚ — Προϋποθέσεις παρασκευής, διαθέσεως στην αγορά και χρήσεως των φαρμακικών ζωοτροφών εντός της Κοινότητας)

(94/C 316/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-65/94, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Gérard Rozet) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: Jan Devadder) που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θέτοντας σε εφαρμογή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 90/167/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Μαρτίου 1990 για τον καθορισμό των όρων παρασκευής, διαθέσεως στην αγορά και χρήσεως των φαρμακικών ζωοτροφών εντός της Κοινότητας (2), με εξαίρεση το άρθρο 11 παράγραφος 2 αυτής ή/και παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 15 της ανωτέρω οδηγίας, καθώς και δυνάμει των άρθρων 5 και 189 της συνθήκης ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, M. Díez de Velasco, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler και P. J. G. Kartheyn (εισηγητή), δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Σεπτεμβρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θέτοντας σε εφαρμογή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 90/167/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Μαρτίου 1990 για τον καθορισμό των όρων παρασκευής, διαθέσεως στην αγορά και χρήσεως των φαρμακικών ζωοτροφών εντός της Κοινότητας, με εξαίρεση το άρθρο 11 παράγραφος 2 αυτής ή/και παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 15 της ανωτέρω οδηγίας.

2. Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 103 της 11. 4. 1994, σ. 7.

(2) ΕΕ αριθ. L 92 της 7. 4. 1990, σ. 42.

#### ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

στην υπόθεση C-47/91: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Έγγραφο περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης — Αναστολή των ενισχύσεων — Χαρακτηρισμός των ενισχύσεων: νέες ενισχύσεις)

(94/C 316/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-47/91, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Luigi Ferrari Bravo) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Antonino Abate) που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, η οποία της κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 1990 περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης κατά της χορηγήσεως ενισχύσεων εκ μέρους των ιταλικών αρχών προς την εταιρεία Italgani, η οποία απόφαση συνοδεύεται από εντολή αναστολής των ενισχύσεων, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet (εισηγητή), F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kartheyn και J. L. Murray, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. A. Rühl, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει τα σημεία Θ.3 και Θ.4 της απόφασης της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην ιταλική κυβέρνηση με έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 1990 περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης κατά της χορηγήσεως ενισχύσεων εκ

μέρους των ιταλικών αρχών προς την εταιρεία *Italgrani*, εκτός από τα μέρη τους που αφορούν την ενίσχυση προς συγκέντρωση αποθεμάτων γεωργικών προϊόντων.

σύνταξη ή ανάλογο πλεονέκτημα, όπως η σύνταξη που χορηγείται στη *van Munster* δυνάμει του *Algemene Ouderdomswet*.

## 2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

2. Όταν το εθνικό δικαστήριο προβαίνει στο χαρακτηρισμό μιας παροχής κοινωνικής ασφάλισης χορηγούμενης από την νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, προκειμένου να εφαρμόσει διάταξη του δικαίου της δικής του χώρας, οφείλει να ερμηνεύει τη νομοθεσία του με γνώμονα τους στόχους των άρθρων 48 έως 51 της συνθήκης ΕΚ και να φροντίζει, στο μέτρο του δυνατού, ώστε η ερμηνεία που δίνει να μην είναι ικανή να αποτρέψει τον διακινούμενο εργαζόμενο από την πραγματική άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας που έχει.

(<sup>1</sup>) ΕΕ αριθ. C 61 της 9. 3. 1991 και  
ΕΕ αριθ. C 189 της 28. 7. 1992.

(<sup>1</sup>) ΕΕ αριθ. C 212 της 14. 8. 1991, σ. 11.

(<sup>2</sup>) ΕΕ αριθ. L 6 της 10. 1. 1979, σ. 24  
ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

στην υπόθεση C-165/91: (αίτηση του *Arbeidshof te Antwerpen* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Simon J. M. van Munster* κατά *Rijksdienst voor Pensioen* (<sup>1</sup>)

(Κοινωνική ασφάλιση — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ισότητα ανδρών και γυναικών — Σύνταξη λόγω συμπληρώσεως συντάξιμου χρόνου — Προσαύξηση λόγω συντηρουμένου συζύγου)

(94/C 316/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-165/91, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του *Arbeidshof te Antwerpen* (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Simon J. M. van Munster* και *Rijksdienst voor Pensioen*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3 στοιχείο γ) και 48 και 51 της συνθήκης ΕΚ, του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (<sup>2</sup>), και κάθε άλλης διάταξης που το Δικαστήριο θα έκρινε ότι έχει εφαρμογή εν προκειμένω, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Diez de Velasco και D. A. O. Edward (εισηγητή), προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn και J. L. Murray, δικαστές: γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα τα άρθρα 48 και 51 της συνθήκης ΕΚ καθώς και το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης δεν αντίκεινται σε μια εθνική νομοθεσία που προβλέπει το δικαίωμα συντάξεως με «συντελεστή εγγάμου» στην περίπτωση όπου ο σύζυγος του εργαζομένου έχει παύσει κάθε επαγγελματική δραστηριότητα και δεν λαμβάνει σύνταξη λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας ή ανάλογο πλεονέκτημα, αλλά εφαρμόζει τον λιγότερο εννοϊκό «συντελεστή αγάμου» στη περίπτωση που ο σύζυγος του εργαζομένου λαμβάνει

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

στην υπόθεση C-400/92: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<sup>1</sup>)

(Ενίσχυση στις ναυπηγικές εργασίες)

(94/C 316/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-400/92, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: Ernst Röder), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Bernd Langeheine) που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης 92/569/ΕΟΚ της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 1992 όσον αφορά την ενίσχυση της Γερμανίας προς υποστήριξη της παραγγελίας της κινεζικής ναυτιλιακής εταιρείας *Cosco* (*China Ocean Shipping Company*) για τη ναυπήγηση τεσσάρων πλοίων μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων (<sup>2</sup>) και, επικουρικώς, η ακύρωση των άρθρων της 2 και 3, το Δικαστήριο συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida και M. Diez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές: γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ αριθ. C 9 της 14. 1. 1993, σ. 6.

(<sup>2</sup>) ΕΕ αριθ. L 367 της 16. 12. 1992, σ. 29.